

[Søren B. Jørgensen]

enhver tid, altså også fremover, er i overensstemmelse med den tekniske og sociale udvikling i samfundet, og hvor der er skabt grundlag for, at virksomhederne og arbejdsmarkedets organisationer i samarbejde med arbejdstilsynet kan fastlægge regler. Vi mener, at det også fremover bør være sådan, og vi vil selvfølgelig i socialdemokratiet følge udviklingen på dette meget vigtige område med den aller største interesse.

Jeg sagde indledningsvis, at loven nu har virket i 5 år, og arbejdsministeren har også været inde på spørgsmålet om den fremtidige udvikling. Derfor mener jeg, at der kan være behov for at opfordre regeringen til at foretage en undersøgelse og vurdering af lovens virkninger, således at folketinget får et ordentligt grundlag at gøre status over arbejdsmiljøloven på. Derfor skal jeg på vegne af socialdemokratiet, socialistisk folkeparti og det radikale venstre fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til i foråret 1983 at give en redegørelse til folketinget om de indhøstede erfaringer med arbejdsmiljøloven, herunder en sammenligning mellem den danske og den internationale udvikling på området.

Herefter går folketinget over til næste punkt på dagsordenen.«

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår i forhandlingen.

Grethe Fenger Møller (KF):

Som den socialdemokratiske ordfører sagde, har vi haft tiden fra december 1975 til at vurdere, hvordan arbejdsmiljøloven har virket. Når man ser på, hvordan udviklingen har været siden 1975, så må man sige, at det er en stærk gyser eller det totale vanvid. Alle kunne, da arbejdsmiljøloven blev vedtaget, og kan også i dag være enige om, at der skal være sundhed og sikkerhed på arbejdsmarkedet både i den private sektor og i den offentlige sektor, og når vi finder det nødvendigt at tage en debat om arbejdsmiljøloven, så er det ikke, fordi vi er menneskefjendske, så er det, fordi vi gerne vil tage stilling til nogle principielle ting.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at da arbejdsmiljøloven i sin tid blev vedtaget, gik et flertal i arbejdsmarkedsudvalget bestående af socialdemokratiet, venstre og det radikale venstre ind for lovforslaget, mens de konservative stemte imod. Jeg kan ikke lade være med at citere fra Folketingstidende 1975-76, tillæg B, sp. 177 og 178, hvor det konservative medlem af arbejdsmarkedsudvalget i betænkningen siger, at mindretallet har opfordret regeringen »til – i forbindelse med fremsættelse af et nyt lovforslag – at give konkrete oplysninger om forslaget's konsekvenser både for statskassen og for erhvervslivet.« Endvidere advarede mindretallet imod at genfremsætte et lovforslag, der er præget af bemyndigelser, som ingen kunne overse, og som betød, at administrationen fik overordentlig store magtbeføjelser. »Mindretallet må fortsat advare imod et lovforslag af en karakter som dette, der helt igennem er bygget op på bemyndigelser, og hvis enkelte bestemmelser indeholder en mangfoldighed af upræcise formuleringer, der kan give anledning til omfattende fortolkningstvivil.«

Så kan man jo stille sig selv spørgsmålet, hvordan det er gået, siden loven blev vedtaget. Ja, der er altså sket det, at der er udstedt noget i retning af 350 bekendtgørelser, og hvis en arbejdsgiver skal være en god arbejdsgiver, så skal han sætte sig ned og læse 3.000 sider for at sætte sig ind i de regler, der gælder på området. Det er krævende både for store og for mindre arbejdsgivere, og derfor er vi fra konservativ side meget kede af, at vores ændringsforslag i sin tid om, at sikkerhedsbestemmelserne ikke skulle gælde for arbejdsgivere, der beskæftiger op til 5 personer, ikke blev accepteret.

Folk kan ikke finde ud af miljøloven. Folk klager over uforståelige regler. Alle politiske partier, tror jeg, får henvendelser om ting, som folk synes er tåbelige, dødsyge, uforståelige, og som er fordyrende, og man står uforstående over for, hvordan man skal anvende disse regler. Der er enorm usikkerhed omkring dette, således at man næsten kan sige, at retssikkerheden er i fare.

F.eks. har man i bekendtgørelsen om arbejdsstedets indretning en bestemmelse om, at reglerne gælder, medmindre det er åbenbart urimeligt. Ja men hvordan skal det fortolkes? Hvad ved arbejdsgiverne om det? Hvad skal man stille op med en bestemmel-